

Educating persons for and with others

VOICE OF XAVIER'S

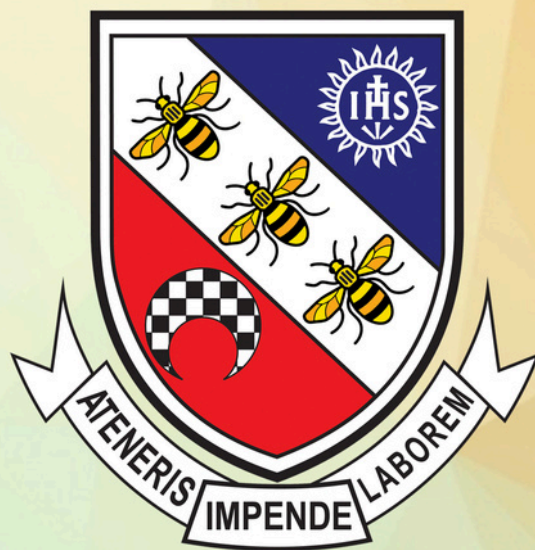
A MONTHLY NEWS LETTER

ISSUE 13

APRIL 2023

ALUMNI SPECIAL VOLUME-I

*A Xavierite is
a person
for &
with others*

Sr. No	Content	Page No.
1.	Principal's Desk	1
2.	Sudhir Sohani (Batch-1982)	2
3.	Himanshu Dharmadarshi(Batch- 1984)	3-5
4	Dr. Dhiren Shah(Batch- 1991)	6-7
5.	Dr. Vinay Padhiyar (Batch -1991)	8-9
6.	Nirav Patel (Batch- 1992)	10
7.	Dr. Maulik Shah (Batch- 1992)	11
8.	Leena Jigar Dave (Batch- 1994)	12-13
9.	Mehul Sheth (Batch- 1994)	14-15
10.	Purvang Gandhi (Batch- 1994)	16
11.	Dr. Niraj Vasavda (Batch- 1996)	17-18
12.	Amar Shah (Batch- 1998)	19
13.	Bhaumik Bhatt (Batch - 1998)	20-21
14.	Sagar Patel (Batch- 2000)	22
15.	Shreejit Kar (Batch- 2001)	23
16.	Arunsinh Zala (Batch- 2006)	24-26
17.	Karan Manik (Batch - 2009)	27-28
18.	Jignesh Muchhadia (Batch - 2010)	29-30
19.	Smit Vavadia (Batch - 2010)	31
20.	Current Affairs	32
21	Photo Gallery	33-34

Dear members of XAVIER PARIVAR,

Greetings of Peace, Love and Joy.

It has been 50 years since Fr. Pedro Arrupe, S.J. the then superior general of the Jesuits gave a speech in Spain where he reiterated the definition of a JESUIT EDUCATION. He said that we are called to be 'men and women for others'. While we have been at it for more than 50 years here at St. Xavier's School, Gandhinagar, it has been encouraging and soul satisfying to get to know the stories of each one of you, our dear and highly valued alumni on this journey of being and becoming a person for others. I would like to recall the following words of Fr. Pedro Arrupe SJ as it reminds us of our goal and the importance of falling in love with our vision.

“Nothing is more practical than finding God,
That is, than falling in a love in a quite absolute, final way.
What you are in love with, what seizes your imagination will affect everything.
It will decide what will get you out of bed in the mornings,
What you will do with your evenings, How you spend your weekends,
What you read, Who you know, What breaks your heart,
And what amazes you with joy and gratitude.
Fall in love, stay in love, and it will decide everything.”

Dear Alumni, I would like to acknowledge the multiple roles played by you in the society. Many of you hold the key positions of major influence in the society; I would like to appreciate your efforts being done for the development of our society and justifying the years spent by you at this esteemed institution. Last but not the least; I would like to thank all of you for your keen participation in the preparation of this VOX edition and as well as the support you have always extended towards your alma mater.

What you have shared will inspire, guide and provide new arenas of possibilities for our current students who look up to you. We look forward to remain united with you. Your support, greetings and well wishes will remain our blessings. We pray to the almighty that each one of you may prosper, keep good health and enjoy long life.

May God Bless us all!

Fr. S Arul Rayan, S.J.
Principal,
St. Xavier's School , Gandhinagar

Sudhir Sohani

My name is Sudhir Sohani. I did my schooling in St. Xaviers and Mt. Carmel from 1st grade to 10th. I completed 10th grade in 1982, however, at that time, St. Xaviers and Mt. Carmel did not have 11th and 12th grade for English medium students. So, I had to move out to a government school in sector 16. However, I am a die-hard Xavierite!

4th grade picture of my batch! Later I completed electrical engineering from LD college of Engineering in Ahmedabad in the year 1989.

After my engineering, I took up a job in Kolkata, India. My first year was with Crompton Greaves in their computer department. I was fascinated with computers, and my degree in electrical engineering helped me transition into a programming role! I joined TCS Kolkata after a year. I worked for TCS for almost 4 years. TCS back then was a smaller company. However, it gave me a perfect platform to learn and work on projects for clients from all over the world.

I left India in March of 1994 to work for Emirates Airlines in Dubai. I worked for their IT department. After working for an airline for a year, my wife and I decided to move further west. We arrived in the US in april of 1995. I started my career in the US with a consulting company and then went onto to work for Oracle Corporation. In October of 2001, I started my own consulting company based out of Atlanta, GA. A suburb of Atlanta has been my home since the year 1996. We are in the 22nd year of operation for my company. In 2020, when the world came to a standstill, we expanded our business in South America. Now, we

have team members working for our Latin American company from Colombia, Venezuela, Brazil, Argentina, Ecuador and Chile. Our company has offices in Bogota, Colombia and Caracas, Venezuela. Earlier this year, we started our operations in Canada too.

Batch 1982

After a career of almost 33 years plus, I would like to say:

1. Dream big! Your dreams really must be crazy! In my dreams I had not imagined working in South America. But now, here I am with operations in many countries in South America.
2. Prepare a plan to pursue your dream!
3. Trust me, any effort you put in is never wasted, it will always come back to you.
4. Connect with people, travel, and learn from others. The world has a lot to offer.
5. Your work/job should be something that brings you happiness, and then it won't be work anymore!
6. It is never late to learn a new trade or trick or even language! I now speak Spanish, besides speaking English, Gujarathi, Marathi, Hindi and Bengali! Language opens doors!
7. Pursue happiness in life. Your definition of happiness is unique! Find out what makes you happy!

After all these years, we are friends forever, and we respect and love our Teachers! Go XM!

Himanshu Dharmadarshi

Batch 1984

ઝેવિયર્સમાં એક સરસ પ્રથા હતી! પરબીડિયામાં મળતું વાર્ષિક પરિણામ! દર વર્ષ પીળા પરબીડિયા પર નામ સરનામું લખીને ટીચરને આપી દેવાનું અને પછી વર્ષાંતે વાર્ષિક પરિણામ – Result લેવા સ્કૂલમાં ના જવું પડે પણ એ ઘરે આવે! મે મહિનામાં પરિણામની રોજ રાહ જોવાની! જબર suspense ઊભું થાય.

રોજ-રોજ અફવા ફેલાય કે આજે result છે! આંખ મીચું તો એ ભલા ટપાલીનો હસતો ચહેરો હજુ મને દેખાય! એની સાઈકલ દેખાય કે દોડીને પૂછવાનું કે, “મારો કોઈ કાગળ છે?” મોટા ભાગના વિદ્યાર્થીઓ માટે તો કદાચ, આખા વર્ષમાં આવતો એ એકમાત્ર કાગળ હશે! ટપાલી તો ઘરે આપી જ જાય, પણ જ્યારે ધીરજ ના રહે તો પોસ્ટ ઓફિસ જ પહોંચી જવાનું. હજુ એની ખુલવાની વાર હોય, બધી ટપાલોનું sorting ચાલતું હોય, પણ એવી ધીરજ ક્યાં? ટપાલીને પણ એટલી નિરાંત. એક બારી ઉઘાડી એ નામ બોલતો જાય અને વાલીઓ-છોકરાઓ પોત-પોતાનું ભવિષ્ય ખોલતા જાય! અને એ કાગળ કેવી-કેવી લાગણીઓને જન્માવતો??

હાશ, છૂટ્યાની ખુશીકે ડૂબ્યાનું દુઃખ! મારા માર્ક કેમ કોઈ એકથી ઓછા કે વધારે સુધીની, એમ ચહેરાઓ પર જાત જાતની પ્રતિક્રિયાઓ જોવા મળે! હેમાંગી જેવા કોક જ હશે, જેમનાવર્ગના મિત્રોથી શરુ કરીને સ્કૂલમાં ફાધર - પડોશીઓ – કે વીસની પોસ્ટ ઓફિસનો પેલો ટપાલી, બધાને ખબર હોય કે આનો તો first નંબર જ નહિ પણ division first જ આવશે! સેક્ટર ૨૦ માં અમે પડોશી હતા અને એ ઉપરના માળે રહેતી. ઊંચાઈ પર રહેવાને લીધે સ્વાભાવિક પણે એનું result પણ હંમેશા મારાથી ઊંચું જ આવતું. પણ ક્યારેક કોઈ વિષયમાં (સમાજ વિદ્યા કે ગુજરાતી??) ભૂલથી પણ એનાથી વધુ માર્ક મળી જતા તો ખૂબ ખુશી થતી!

એકથી બાર ધોરણની યાત્રામાં, એક વાર ચોથા ધોરણમાં અને એક વાર નવમા ધોરણમાં, એમ બે વાર રાજ્યમાં આંદોલન ચાલ્યાં. પહેલું નવ નિર્માણનું અને બીજું અનામતનું. એ બેઉ વર્ષે વાર્ષિક પરિણામ જ ના આવ્યું. રાજ્યના બધાં વિદ્યાર્થીઓને એક સાથે ઉપર ચઢાવવામાં આવ્યાં. જન-આંદોલન, એક આખી પેઢીના શિક્ષણ સાથે કેટલી મોટી છૂટ લેતાં હોય છે, નહીં? એ વર્ષ ઘરે પરબીડિયું ન આવ્યું! દસમું ધોરણ એટલે બોર્ડની પરીક્ષા! જોકે સાતમા ધોરણમાં પણ અમે લોકો એકવાર બોર્ડની પરીક્ષા આપેલી! સરકારે એક વર્ષ માટે એને શરૂ કરી ને બીજા વર્ષે એને તરત બંધ પણ કરી.

અગિયારમાં ધોરણમાં શાળા જીવનમાં પહેલી વાર, એકથી ત્રણમાં, એક પણ નંબર ન આવ્યો અને એ પ્રથા બારમામાં ચાલુ રહી! બોર્ડનું પરિણામ આવ્યું અને પહેલી વાર એને હાથમાં પકડતાં આંખ ઉઠાવવાની હિંમત નહોતી! વિજ્ઞાન પ્રવાહનું પરિણામ ઘણું ખરાબ હતું એટલે ફાધર ડીસોઝા પણ ખુશ નહોતાં. બહાર પ્રાંગણમાં આવીને એની જાહેરાત કરવાને બદલે એમની chamberમાં જ પરિણામ હાથમાં પકડાવ્યું અને જોઇને ઠરી જવાયું. પાછળ ઊભેલી મમતાએ પૂછ્યું:

“તારું શું આવ્યું?”

“તારે કેટલા આવ્યાં?”

“૭૬%!!”

“મારે નથી કહેવું!”

જીંદગીમાં પહેલી વાર ૭૧%!! એ દશા પછી જોકે ઘણી વાર અનુભવી અને પછી તો ઘણા એવા પ્રસંગો આવ્યા કે લોકો સલાહ આપી જાય; ઓછું રખડો!!!

પરિણામ જોકે સાવ ખરાબ પણ નહોતું; ગુજરાતીમાં આખા બોર્ડમાં પહેલો નંબર પણ આવ્યો અને પારિતોષિક પણ મળ્યું, પણ LDમાં ક્યાંય પ્રવેશ નહિ મળે, એનો ભાર બહુ દિવસો સુધી મન પર હાવી રહ્યો.

મન મારીને મોરબી ગયો અને ત્યાંથી પછી નડિયાદ! ATKT પર અટકેલી અભ્યાસની ગાડીને line પર લાવતા બે વર્ષ થયાં. આટલું ઓછું હોય તેમ ઇજનેરી સ્નાતક બન્યાં પછી UPSCમાં ઝુકાવ્યું. બે પ્રયત્ન નિષ્ફળ નીવડ્યા. લોકો કહે એનાં કરતાં GPSC આપો, એમાં તમે નીકળી જશો! આપી, ત્યારે ગુજરાતમાં એકથી પંદરમાં નંબર આવશે તેટલો મને વિશ્વાસ હતો અને ઘરે આવીને મમ્મી સામે એવી જાહેરાત પણ કરેલી. પરિણામ આવ્યું, ત્યારે waitingમાં પણ મારું નામ નહિ! આજ સુધી મને એ સમજાયું નથી. એ પછીની વખતે મારો ત્રીજો નંબર આવ્યો પણ મને એનો કોઈ આનંદ ના થયો. પરીક્ષાઓ પાસ નહોતી થતી ત્યારે લોકો કેવું-કેવું કહેતાં. આના કરતાં ઇન્કમેટેક્સ કે કસ્ટમ ઇન્સ્પેક્ટરની પરીક્ષા આપો,

engineering ભણ્યાં છો તો મારા ઓળખીતાની factory કડી પાસે છે. એક વાર તો "સાબરમતી બહુ દૂર નથી" એવી સલાહ પણ મળી છે! એટલી બધી પરીક્ષા આપી અને નિષ્ફળતાનો સ્વાદ ચાખ્યો કે પછી માત્ર પાસ થવાનું જ મહત્વ રહ્યું! જોકે મારી આદત સવારે ઊઠીને વાંચવાની એટલે ૧૭ની લાઈબ્રેરીમાં ડૂસકાં સાંભળવાનો મોકો ના મળ્યો, અને ભરવાનો તો સમય જ ક્યાં હતો?!

જુન-૯૩, એક દિવસ ગુજરાત સમાચારમાં વાંચ્યું; આજે યુપીએસસીનું પરિણામ છે. એ દિવસોમાં net પર નહોતું આવતું! અમદાવાદમાં લાલ દરવાજા પાસે PIB ઓફિસ પર જોવા જવાનું. એક પરમ મિત્ર જોડે ગયો કે ખરાબ હોય તો એ સાબરમતીમાં પડતું મૂકતાં બચાવે! ત્યાં હજુ પહોંચ્યું નહોતું, પણ એ લોકો કહે કે આજના Indian Expressમાં છપાયું છે. ભદ્રના કિલ્લા પાસે એક માત્ર છાપાની-મેગેઝિનની દુકાનમાંથી લીધું, જોવાની હિંમત ન ચાલી, એટલે પહેલાનું 'Parekh's' અને આજે 'અગાશીએ - શેઠ મંગળદાસની હવેલી' જ્યાં છે, ત્યાં વડના ઝાડને ઓટલે બેસીને જોયું. જોયું તો નંબર મળે નહિ!

તારી ભલી થાય, ફરી ફરી ફરીને...Prelims? Mains? Interview? કેમ કરીને થશે?

કેટ-કેટલા વિચારો આવી ગયાં.....

મિત્ર કહે કે ફરીથી જોઈએ, જરા શાંતિથી, ને નંબર નીકળ્યો!!!એક ક્ષણમાં એ ઓટલા સાથે મારી કેટલી બધી સ્મૃતિ વણાઈ ગઈ! પણ સૌથી પહેલાં જીવને વળી હાશ...

હાશ, હવે જિંદગીભરની શાંતિ અને હવે કોઈ પરીક્ષા નહિ આપવાની!! જોકે, આ નોકરી કેટલી બધી પરીક્ષા લેશે, એની કયા ખબર હતી! અને જીવન, ક્યાં ઓછી પરીક્ષા લે છે, નહિ? એવું લાગે છે જાણે પરીક્ષાઓ ને મારે કોઈ પાછલાં જન્મોનું જીનું લેણું છે, જે પ્રેમચંદની વાર્તાઓમાં, જેમ ગરીબ ખેડૂત સાલ દર સાલ વ્યાજ ભર્યા જ કરે, તેમઊતરતું જ નથી!

નોકરી મળી અને foundation course તાલીમ વખતે કેટલી બધી પરીક્ષાઓ આપી. ભારતની ભૂગોળ, ઇતિહાસ અને રાજ્યશાસ્ત્ર એવી કૈંક! પછી બે વર્ષની વિભાગીય તાલીમ વખતે એક નહિ બે નહિ પણ ત્રણ-ત્રણ વાર અલગ-અલગ પરીક્ષાઓ અને જીંદગીમાં પહેલી વાર Accounts (government, commercial અને cost એમ એ પણ ત્રણ-ત્રણ), સરકારી કાયદા અને નિયમો અને auditની!! કશું બાકી રહી ગયું હોય તો હિન્દીની, અને આ બધી પરીક્ષા પાસ કરવી જરૂરી!!!

એકવાર જયપુર કામ કરવાનો સમય આવ્યો. એકલો રહેતો એટલે સમય બચતો. એટલે વિચાર્યું કે ચાલો એક વિદેશી પ્રમાણપત્ર લઈએ!પરીક્ષા માટે બહુ પૈસા ભર્યા. જાડી મોટી ચોપડી, સાદો ભાગાકાર કર્યો તો રોજનાં ખાલી ૧૫ જ પાનાં વાંચવાના, બસ પંદર જ! પણ પછી નોકરીમાં મારું કામ વધ્યું. બે-બે ઓફિસનો ભાર મારે માથે આવ્યો. અને વાંચવાના પાનાંની સંખ્યા વધતી ચાલી. અંતે આખરી ઓવરમાં, છેલ્લે અઠવાડિયે

તો એ દિવસના 75નો અશક્ય ટાર્ગેટ થઈ ગયો. હવે? માત્ર કામનું વાંચો, જે વિશેનો થોડો ઘણો પણ આઈડિયા હોય તો એને છોડી દો!

છેલ્લાં દિવસોમાં મન પર બોજો ખૂબ વધી ગયો. આ પરીક્ષા આપવાની કુમતિમને કેમ સૂઝી? કેટલી બધી આળસ કરીને કેટલો બધો સમય બગાડ્યો, પૂરા પચીસ હજાર પાણીમાં જશે! એનાં કરતાં ક્યાંક મજાનું ફરી આવતે! આ વિદેશી સર્ટિફિકેટઆમ પણ ક્યાં કામ આવશે? એવું તો શું એનું મહત્વ છે? એવાં ભાત-ભાતના વિચારો આવવાં લાગ્યાં.

અંતે મેં બે દિવસ રજા લીધી અને UPSCની તૈયારીના દિવસો યાદ કરી, મન મક્કમ કરી, પલાંઠી વાળીને બેઠો. આખી ચોપડી તોય ન પતી પણ નોકરીનો અનુભવ કામ પર આવ્યો ને પરીક્ષા પાસ કરી!

અને હજુ સાવ હમણાં, પાંચેક વર્ષ પહેલાં ઈઝરાયેલ જવાનું થયું.સીરિયાની સરહદે, મૂળ સીરિયાના પણ ઈસરાયેલે પચાવેલ (IOG Israel occupied Golan) અશાંત વિસ્તારમાં એક મહિનો રહેવાનું થયું. UN security norms કહે છે કે ત્યાં જતાં પહેલાં, બે-બે પરીક્ષા ઓનલાઈન પાસ કરવી જરૂરી છે;Basic and Advanced Field Security.

છેક છેલ્લી ઘડીએ મારું નામ આવેલું અને પરીક્ષા માટે માંડ ત્રણ-ચાર દિવસનો સમય. એક તો મારે આઈઝોલ ખાતે બધું કામ આટોપવાનું અને એમાં વળી ઉપરથી આ પરીક્ષા માટે ૮ કલાક વાંચવું, ભારે પડે.

મુખ્યાલયની નિર્દેશક કહે છે કે સર, તમારી ટીમના સભ્યોએ પરીક્ષા પાસ કરી લીધી છે, કોઈ હોશિયારને id-password આપી દો, આ તો એક જરૂરિયાત છે, કોઈ પણ પરીક્ષા આપે, તો ચાલે! હે ભગવાન! પરીક્ષામાં ચોરી???કોઈ બીજું મારા માટે પરીક્ષા આપે??? કદી નહીં...

ખરી મજા આવી, ઓનલાઈન પરીક્ષા આપ્યાં પછી, પાસ કરી અને પરિણામનું UNની સાઈટ પર submission કરતી વખતે, નેટ જતું રહ્યું!ઉત્તર પૂર્વમાં ઇન્ટરનેટ ને ફોન, બેઉ આવે ને જાય! પછી? ફરી આપી! બેઉ માટે ૭-૮ કલાક વાંચવું પડ્યું અને એનો એ લાભ મળ્યો કે જ્યાં જવાનું છે એ જગ્યા અને એના રોજનાં જોખમો પરત્વે માન ને સભાનતા બેઉ વધ્યા.

આ બધી પરીક્ષાઓને આજે, આટલાં વર્ષે યાદ કરું છું, ત્યારે એક વિચાર આવે છે; બહુ દિલથી અને આતુરતાથી, કઈ પરીક્ષાનાં પરિણામની રાહ જોયેલી? ના, એ દસમું-બારમું કે સિવિલ સર્વિસિસની પરીક્ષાનાં પરિણામની ન હતી. જો કોઈ પરિણામની કાગડોળે વાટ જોઈ હોય તો એ પ્રાથમિક શાળાના ત્રીજા ધોરણના પીળા કવરની. કેમ કે એના માટે પપ્પા સાથે શરત એક લાગેલી.

"મારો પહેલો નંબર આવશે, તો તમે શું આપશો?"

"તારે શું જોઈએ?"

"મને જનતા આઈસક્રીમમાં ખાવો હોય તેટલો આઈસક્રીમ ખાવા દેવાનો!"

ને લ્યો, ત્રીજા ધોરણમાં હેમાંગી મારા વર્ગમાં નહોતી એટલે કે કેતન મહેતાએ ઓછી મહેનત કરી હશે કે મીના ટીચરે અને Father De-Souzaએ તથાસ્તુ કહ્યું હશે. પણ આવી ગયો! મને પરિણામના આનંદ કરતાં પણ જનતાનો આઈસક્રીમ unlimited ખાવા મળશે, તેનો ઉમંગ વધારે હતો! લાભશંકર ઠાકરે એવું કહ્યું છે કે જો લેવો પડે તો આઈસક્રીમ ખાવા માટે બીજો જનમ લઈ શકાય!

1976-77ના દિવસોમાં માણેકચોકના જનતા ice-creamનું નામ હતું. ગાંધીનગર હજુ એટલું બધું વિકસ્યું નહોતું એટલે ઘણી બધી ખરીદી કરવા અમદાવાદ જવું પડતું. માણેકચોકની દરેક મુલાકાતને અંતે, ગીતામંદિરની રિક્ષામાં બેસતાં પહેલાં, જનતાના દાળવડા અને પછી આઈસક્રીમ, એવો એક ઘરનો રિવાજ હતો.

કાજુ-દ્રાક્ષ, કેસર-પિસ્તા, રાજારાણી, રાજભોગ, અંજીર-બદામ, કસાટા, કેટલાં બધા ખાધાં, એ હવે યાદ નથી. પણ પછી પપ્પાને એમ લાગ્યું કે છોકરો હવે માંદો પડશે. એટલે એમણે કહ્યું કે હવે રહેવા દે, આપણે ફરી આવીશું!

જનતાનો આઈસક્રીમ અને દાળવડા ખાવાનો યસકોપછી દોસ્તોની જીભે પણ વળગાડ્યો અને અમે સાથે ઘણી વાર એનો લહાવોમાણ્યો. નોકરી મળ્યાં પછી એ બધું દૂર-દૂર ચાલી ગયું. નોકરી માટે ભારત-ભ્રમણ થતું રહ્યું છે, પણ એ દરમિયાન અમદાવાદ-ગાંધીનગર ખાતે પણ કામ કરવાનું થયું છે જ.

આજે પણ એ દુકાન હજુ, જુના જમાનાની યાદ અપાવતી ત્યાં જ ઊભી છે અને ice-cream ખાવા માટે હવે કોઈ શરતો જીતવાની જરૂર નથી, પણ સમય?

Himanshu Dharmadarshi, passed out from school in 1984 is, Indian Audit and Accounts Service Officer of 1993 batch. Presently, he is working as the Principal Accountant General in charge of Audit for the State Government of Tripura, at Agartala.

**The connection
between alumni is not
just about the past,
but about shaping the
future together.**

Dr. Dhiren Shah

Batch 1991

Hello Friends

It gives me immense pleasure and happiness to get connected with my Alma mater and dear Xavierite's after almost three decades. I am getting nostalgic and suddenly my Grey matter is full of memories, emotions and mixed feelings.

I was born in a small town of Gandhidham Kutch in 1974 in a lower middle class family. My father was working in a bank and had a transferable job. He had a dream of giving me the best education, so that I could achieve what he was unable to achieve. That's the reason he took a transfer from Kutch to Gandhinagar to give me best education in one of the most premier and ranked Schools of Gujarat, St. Xavier Gandhinagar. For me things changed drastically and I was exposed to all new form of learning under the leadership of Father Pinto and all my knowledgeable and respectable teachers. I do remember the dedication and commitment of all my teachers during our 11th and 12th standard. They used to teach us calling at their homes, taking extra classes and putting in that extra efforts to make us understand Subject clearly and easily.

It is here that I realised how a good leadership, excellent infrastructure and an exemplary learning environment can motivate you and dig out the best in you and transform a person. St. Xavier's taught me to be a competitive and fierce fighter who never backs down from a difficult situation and to be perseverant in achieving my goal

In life if you want to be a leader or achieve great things you have to adapt and accept new things at the earliest. One of the incident that I distinctly remember was where the knowledge of computers was being imparted to the young

children even when the word 'computer' was a novelty for us and I was one of those fortunate kids to gain this knowledge. I still remember when I had first operated the computer I was so amazed by the fact that the cursor automatically switched to the next line unlike the type writer which had to be operated manually. This learning helped me in my career as Cardiac surgeon.

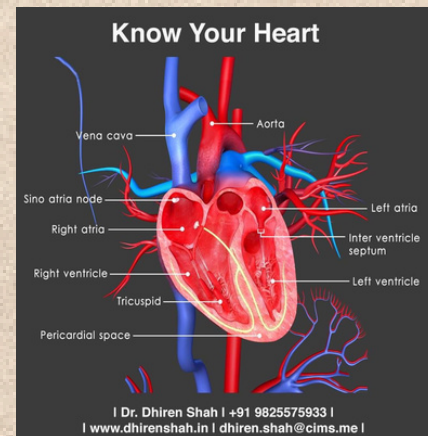
In cardiac surgery all Hospitals and Surgeons were operating routine open heart surgeries in the form of Bypass surgeries, Valve replacement and the other stuff. but I had the background, learning and attitude of doing something different from others.

In early 2000s Heart Transplantation was considered as impossible in India and Gujarat. Only occasional and sporadic heart transplantation were being performed in India. I decided to start Heart Transplantation in Gujarat. And after preparation for almost twoyears, did the first Heart Transplantation of Gujarat in Dec 2016. If you want to stand out in the crowd you have to take up the challenge and do what others think is not possible and unachievable. Taking Risk and venturing into the new horizon makes you the leader.

Another virtue that was ingrained in me during my early years in Xavier's was **EMPATHY** and **KINDNESS**. In my medical practice what I have realised is that this quality of **LENDING EARS** to the diseased patients cures them 50% and rest is done by medical science. **THINKING FOR OTHERS** and respecting fellow human beings is the virtue which can solve majority of the issues in your life. When I visited Japan, very distinct feature that I noticed was the respect for fellow human being which was beyond my expectation and imagination. And probably that's the sole reason why Japan has beaten all odds and is a super power in the world.

and death very closely, this belief of supreme power has become harder than bone. Before starting my day, I always pray to God that, to help me to cure my patients and give them a healthy life. Going to school on cycle and cycling daily for around 15 kms, chit chatting on the way, racing and competing on the way and sometimes diverting and changing the routes to explore some new part of Gandhinagar on cycle, was one of the most memorable activities till date. Cycling did help in developing habit of Physical activity and exercise in my daily routine.

In schooling days and younger age, whatever is registered and fed to your neurons and grey matter will define your future and life. During studies always keep your eyes and ears open, imbibe whatever is best around you. Education is just not getting degree, but it's about widening your knowledge and absorbing the truth about life. Always make a habit of incorporating good things and repeat it for consecutively 21 days to make it part of your life.

Dear Friends you may feel school days are the most difficult days and that they should end so that you could be a free bird. We always thought that our elders could do whatever they wanted and enjoy their life. But let me tell you, world is far tougher nut to crack than those schooling activities and home works and studies. One of the best years in your life are the schooling days and hence enjoy your school life. No matter what may be going in your life today, but your school memories will always make you happy. So enjoy your school life, we can't get that life again.

Most Important value that I have imbibed from this pious Xavier's institute, is believing in the supreme, **GOD**. After having performed more than 15000 open heart surgeries, touching hearts and experiencing life

Dr. Vinay Padhiyar

Batch 1991

It gives me immense joy to know that the alumni of St. Xaviers School have been putting efforts to sustain the bond with their Alma Mater. I have been privileged to pass through its classrooms and play grounds, in the learning and values acquired. Thousands of students like myself share core values – a commitment to service, a passionate belief to exploit all opportunities at hand to make a positive difference that unites and bonds us. All of us hold the key positions of major influence in the society; I would like to appreciate the efforts being made for the development of our society.

My school is an inseparable part of my academic journey. The infinite and everlasting memories, the inclusive environment and impeccable methods of teaching are all associated with this eminent institute and above all my teachers, their inspiration and guidance has always been precious.

It gives me immense pleasure to ink my emotions for a place that I wish I could go back to. The time spent here will always be cherished for a lifetime. No words can describe what I owe to this place and the amount of labor that the ultimate torchbearers here have contributed in shaping my personality. I got 95% in 12th standard in year 1991. (Biology 100/100). I was the first in merit to take admission in BJMC in 1991. I have done post graduation in ophthalmology. I went to Jaipur for further studies. After completing my study I joined as a full time consultant ophthalmologist in Bhansali Trust Hospital in Deesa. Bhansali trust organises cataract surgery camps every year at Bhodgaya, Bihar since more than 38

years. We generally stay for 30 to 40 days every year at Bihar and do cataract surgeries. Daily we perform more than 1200 cataract operations, approximately 35000 in a month. I started my own ophthalmic clinic in Deesa in 2007. I also give my free services to many operative camps in Rajasthan & North Gujarat. I love to play badminton. I daily play badminton for 1 hour in morning. I won silver medal in Gujarat state khelmahakumbh tournament held at Surat in 2017. I also won bronze medal in National IMA tournament held at Nasik. I have won many gold medals in state IMA badminton tournament. I am district champion in open category badminton since last 7 years

My sister Dr. Bela Padhiar is also from St. Xaviers School, Gandhinagar. She has done M.D. skin and V.D. She is professor and H.O.D in civil hospital, Gandhinagar. She has presented numbers of research papers in State, National and International conferences. My brother Kiran Padhiar is also from same school.

He is in USA since 25 years. He is software engineer. I have visited number of cities in USA, England and Europe but our Gandhinagar is the world best city. You can not paint the picture of your life with your hands in your pocket so remember to take risks to grow yourself further. The opportunities are ample. Seize them.

What you get by achieving your goals is not as important as what you become by achieving your goals.

— Henry David Thoreau.

**An alumni is a role model,
inspiring future
generations to strive for
excellence and success**

Nirav Patel

My love for sports it all started with my school time. Amazing football ground and paramount love of volleyball helped to create deep sports DNA in myself from my school days. I am very grateful to St. Xavier's high school for nurturing love for sports apart from the best facilities to provide education. I never knew when little boy become Hawkman (Ultraman 515 as well as Ironman triathlete).

After my higher education from IIT Kharagpur, I started my IT career at Bangalore. Two decades of my career with IT and Semiconductor industry was very full filing. I have held various higher stages of management and ended up heading Project Management Office at ARM when I decide to retire early at the age of 45 in 2021.

Batch of 1991-92

My love for sports restarted when I started my running from 2009. I remember those cycling sprints to reach on time before school will close gate for late comers. I relive those sprints when I started my cycling again from 2011 onwards. After getting good at running and cycling, I added my focus for swimming to be a triathlete. My short summary of being athlete : Ultra-man, Ironman, 17+ full marathons, 36 hours ultra run 203km, bamboo 100 miler, 3 times 24 hours ultra run, 12 hours ultra run, twice Khardungla challenge 72km at the 18000ft elevation, podium at Malnad 80km ultra run, 3 times 50km ultra run, 2 Olympic distance triathlon, 3 sprints triathlon, Manali to Leh cycling, actively helping friends to set and achieve their athletic goals.

Batch 1992

Sports are very essential for every human life which keeps them fit and fine and physical strength. It has great importance in each stage of life. It also improves the personality of people. Sports keep our all organs alert and our hearts become stronger by regularly playing some kind of sports.

Thanks to St. Xavier's, we have friends for life.

**An alumni is a
lifelong member of
the institution,
always ready to give
back and support its
mission.**

Dr. Maulik Shah

Batch 1992

જીવનના ઘણા તબક્કા એવા હોય છે કે જે બહુ લાંબા નથી હોતા પણ આખા જીવન માટે યાદગાર અને જીવન બદલી નાખનારા હોય છે.

૧૯૯૦ થી ૧૯૯૨. રજાઓ, વેકેશન અને પરીક્ષાઓનો સમય બાદ કરીએ તો દોઢ પોણા બે વર્ષનો સમયગાળો. આ સમયગાળાએ આખાં જીવનને ખૂબ મહત્વપૂર્ણ રીતે ઘડ્યું છે અને જીવનભરની યાદગીરી અને મિત્રો આપ્યાં છે.

૧૯૯૦મા એસ. એસ. સી.મા સારા માર્ક્સ મેળવીને નર્સરીથી ૧૦મા ધોરણ સુધી ૧૨ વર્ષ જે શાળામાં ભણ્યો હતો એ માઉન્ટ કાર્મેલમાં ૧૧-૧૨ ધોરણ ન હોવાથી ફરજિયાત નવી શાળામાં એડમિશન લેવાનું હતું, ત્યારે સેન્ટ ઝેવિયર્સ સિવાય ક્યાંય પણ ફોર્મ ભર્યું જ નહોતું. (સેન્ટ ઝેવિયર્સ અને માઉન્ટ કાર્મેલ બંને શાળાઓની શરૂઆત ઝેવિયર્સ કાર્મેલ સ્કૂલ તરીકે સેક્ટર ૨૦ની શાળાના મકાનમાં થઈ હતી અને લગભગ ૩૦૦ ધોરણમાં બંને શાળાઓ અલગ થઈ ત્યારે ઘરથી નજીક હોવાને લીધે માઉન્ટ કાર્મેલની પસંદગી કરી હતી એટલે ૪ વર્ષ સેન્ટ ઝેવિયર્સમાં ભણ્યો છું એવું ટેકનિકલી કહેવાય!)

ખેર, પાછો ૧૯૯૦મા આવું તો કાર્મેલથી ઝેવિયર્સમાં આવ્યો ત્યારે નાનો કલ્ચરલ શોક લાગ્યો. માઉન્ટ કાર્મેલ સિસ્ટર્સ દ્વારા ચાલતી અને લેડી ટીચરોવાળી, પ્રમાણમાં ઘણી છૂટછાટવાળી શાળા અને સેન્ટ ઝેવિયર્સમાં બધા સર અને આચાર્ય ફાધર, શિસ્ત માટે કડક વાતાવરણ અને ૧૬-૧૭ વર્ષના કિશોરોને પણ લાફો મારી દેતાં સંકોચ ન કરે એવા વાતાવરણમાં થોડું આકર્ષ લાગતું, પણ આ બધી નાની બાબતો હતી અને થોડા દિવસોમાં જ ગોઠવાઈ ગયો અને ઘણા બધાં નવા મિત્રો બની ગયા અને કાર્મેલથી અમુક જુના મિત્રો પણ જોડાયા. ભણવાની સાથે ફૂટબોલ, વોલીબોલ રમવાની અને ઉનાળાની શરૂઆતમાં કમ્પાઉન્ડના આંબાઓ પર કેરીઓ આવે એટલે પત્થર મારી કાચી કેરીઓ પાડવાની અને રિસેસ પછીના પીરીયડમાં એકબીજાને વહેંચવાની મજેદાર અને અદ્ભુત યાદો બની.

ફાધર ગોડફ્રે, ડાભી સર, એ.જે.પટેલ સર, સોમભાઈ સર, અશ્વિન સર, ઓફિસના અશોકભાઈ, ફાન્સીસભાઈ વગેરે સાથે વિતાવેલા એ teenage -કિશોરાવસ્થા-rebel without a cause - આવતી યુવાનીના હોર્મોનના ઉછાળા મારતાં ૨ વર્ષો જીવનભરનું સંભારણું બની ગયા છે.

ક્લાસરૂમ અને લેબોરેટરી સિવાય શાળાની સૌથી યાદગાર જગ્યાઓ લાઈબ્રેરી અને શાળાની વચ્ચે આવેલું ફોયર છે. વાંચવાનો શોખ હોવાથી આટલા ટૂંકા ગાળામાં લાઈબ્રેરીના ઘણા બધાં પુસ્તકો વાંચી લીધા હતા.

ફોયરમાં સવારની પ્રાર્થના પછી વારાફરતી જુદા જુદા ક્લાસના એકાદ વિદ્યાર્થી કે વિદ્યાર્થીની દ્વારા આખી શાળાની સામે રજૂ કરવામાં આવતું thought of the day નું ટૂંકું વક્તવ્ય ખૂબ જ રસપ્રદ રહેતું. મારો વારો આવ્યો ત્યારે શાળા વિશે અને શિસ્તના કડક વાતાવરણ વિશે એ વખતે મનમાં આવેલા વિચારો રજૂ કરવાની ધૃષ્ટતા કરી હતી. અત્યારે આ લખવા બેઠો છું ત્યારે સેક્ટર ૩૦થી સાઈકલ પર આવવા જવાથી માંડીને રિઝલ્ટના દિવસે બધાને થયેલી ખુશી કે દુઃખની લાગણીઓ સુધીની અનેક યાદોનું જાણે કે મનમાં પુર આવ્યું છે. કેટલું લખવું અને કેટલું છોડવું?

સોશિયલ મીડિયાના આગમન પછી ફરી પાછા ઘણા બધાં મિત્રો સાથે સંપર્ક થયો અને વર્ષમાં બે ત્રણ વખત મળવાનું થતાં જૂની યાદો તાજી કરવાની અને મિત્રોની પ્રગતિ જોઈને ખૂબ આનંદ થાય છે.

મને યાદ કરી મારા વિચારો રજૂ કરવાની તક આપવા બદલ હું શાળા અને ફાધરનો આભારી છું.

સેન્ટ ઝેવિયર્સ શાળા ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ કરતી રહે અને હું પણ અવારનવાર શાળા સાથે જોડાયેલો રહું એવી આશા સાથે આવજો, ફરી મળીશું.

ડૉ મૌલિક શાહ

કન્સલ્ટન્ટ એનેસ્થેસિયોલોજિસ્ટ,
અપોલો હોસ્પિટલ, અમદાવાદ, ગાંધીનગર.

લીના જીગર દવે

સેંટ જેવિયર્સ - મારી શાળા

મારું ભવિષ્ય અને વ્યક્તિત્વ ઘડનાર મારી શાળા વિશે શું લખું ? જીવનના મધ્યાન્તેપહોચ્યા પછી થોડું પાછળ જોતા જણાય છે કે આપણા જીવનમાં, કારકીર્દીમાં, સંબંધોમાં, કુંટુંબ- સમાજમાં આપણી શાળા દરમિયાન મેળવેલી કેળવણીનો કેટલો મોટો ફાળો છે.

હું લીના જીગર દવે, હાલમાં (chief operating officer TTI India Office, company site www.taxtechnologies.com) મે સેંટ જેવિયર્સ શાળામાં છઠ્ઠા નંબરે 12th commerce ગાંધીનગર ખાતે લાવીને, MBA - Financeની ડીગ્રી લીધી હતી ૧૯૯૪ માં ઈશ્વર અને માતા-પિતા ના આર્શીવાદ હોય તો જ આપણને સારું ઘડતર મળે છે. સેંટ જેવિયર્સ ની શિક્ષણ વ્યવસ્થા ખુબજ આદર્શ છે. તે શિક્ષણ સાથે વ્યક્તિના ચરિત્ર અને સારા ભવિષ્યને આકાર આપે છે. મારી અંદર લીડરશીપ ટેલેન્ટને શાળાકાળ દરમિયાન આકાર મળ્યો હતો. મે માં ક્રીયર બેન્કિંગ વ્યવસાયથી શરૂ કર્યું હતું. અને આજે Tax Tech India Pvt. Ltd. Software Development Companyમાં Chief operating officerની ફરજ નિભાવુ છું. મારી આ પ્રગતીમાં સેન્ટ જેવિયર્સ શાળાના કોમર્સ સ્ટ્રીમના શિક્ષકોનો અને પ્રિન્સીપાલનો અમૂલ્ય ફાળો છે.

મારા અનુભવ વિશે કહું તો મારા મિત્રોએ સાયન્સ સ્ટ્રીમ પસંદ કરી અને મે કોમર્સ. મને મારી આવડતનો ખ્યાલ હતો, મને Economics, Accountancy, Taxation, Business Management જેવા વિષય ખૂબ જ ગમતા હતા અને તેના પર માં સાં એવું પ્રભુત્વ હતું. હું જાણતી હતી કે હું તે જ વિષય સારી રીતે ભણી શકીશ જે મને ગમે છે. મેં મારી ઇચ્છા મારા માતા-પિતા ને જણાવી, તે પણ જાણતા જ હતા, કે મને ક્યા - ક્યા વિષયમાં આવડત છે, તે જાણતા હતા કે હું “Passionate” છું બાળપણથી જ Accounting, Taxation, Finance Topic માં ઇચ્છા ધરાવુ છું. મારી ઇચ્છા પ્રમાણે શિક્ષણ લેવામાં મારા માતા-પિતા અને મારા શાળા શિક્ષક ભગવાનજી સર, અરૂણ સર, રમોલા ટીચર સર્વે એ મને ખૂબ જ સાથ મળ્યો હતો શાળાકાળ દરમિયાન.

આજે હું જે કંપનીમાં Chief operating officer છું ત્યાં 370 થી વધારે Employee ફરજ બજાવે છે. હું મારા ફિલ્ડમાં કામ કરવા માટે એટલી ખુશ હોવ છું કે ૮ કલાક હોય કે ૧૪ કલાકનું કામ હોય તો પણ હું થાકતી નથી, જાણે માં કામ જ મારો ખોરાક છે. બધાં હંમેશા મને હસતા મોઢા સાથે જોવે છે કેમ કે મારા મોઢા પર એક અલગ જ વિશ્વાસ અને ખુશી જોવા મળે છે ક્યારેય થાક જોવા મળતો નથી, અને તેનું કારણ છે કે હું તે વિષયમાં કામ કરું છું જે મારી પસંદગીનો છે. મારી આ ઇચ્છા પૂર્ણ કરવા બદલ હું મારા માતા-પિતાની ખૂબ-ખૂબ આભારી છું કે તેમણે મને મારી ઇચ્છા પ્રમાણે ડિગ્રી લેવા દીધી છે. હું આજે ખૂબ જ ખુશ છું, Business Languageમાં કહું તો મારા માતા-પિતા અને સેન્ટ જેવિયર્સ શાળાએ મને એવો “Bearer Cheque” આપ્યો છે શિક્ષણરૂપે જે કદી ખુટે તેમ નથી.

સેંટ જેવિયર્સ શાળાના અભ્યાસ કાળ દરમિયાન અનુભવ વિશે કહું તો, શાળા દરમિયાન વિવિધ વિષયોનું જ્ઞાન આપતા પુસ્તકો, શિક્ષકો, વર્ગખંડ, શાળાનું મેદાન, રોજ ની પ્રાર્થના વિગેરે બાબતોની ઉંડી અસર સુક્ષ્મ રીતે આજે પણ મનમાં રહી ગઈ છે. શિક્ષકોની અભ્યાસક્રમ શીખવવાની રીત, નિષ્ઠા તથા શીસ્ત ની અસર હજુ પણ મારા વર્તનમાં અનુભવાય છે. તે સમયે માત્ર અભ્યાસ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત હતું પરંતુ શિક્ષકોના વ્યક્તિત્વ ની આ ઉમદા પાસાઓની અસર મનમાં ઉંડે સુધી છે.

સેંટ ઝેવિયર્સ શાળાની આ “શીતળ” અસર દરેક બાળક ના વ્યક્તિત્વ માં દેખાય છે. તે Self-discipline અને મારી Subject Skills થી મારી કારકીર્દી માં સફળ છું. આજે તેનો લાભ મારા આખા કુટુંબ ને પણ મળેલ છે. જે તે સમયે બાળપણમાં મને કે માતા-પિતા ને આ વાતો સમજાતી ન હતી, તે આજે અમને અનુભવાય છે કે શાળા નો આમા અમુલ્ય ફાળો છે. બાળકના ઘડતરમાં જ્યારે શાળા માં ભણતા હતા ત્યારે માત્ર ભણવાની બાબત ઉપર વધુ ભાર આપતા હતા, પરંતુ આપણી જાણ બહાર શાળાના સમયકાળ દરમિયાન શિક્ષકો એ આપણી અંદર એક શ્રેષ્ઠ માનવનું ઘડતર કર્યું તે હવે સમજાય છે.

સેંટ ઝેવિયર્સ શાળામાં શિક્ષણ ઉપરાંત વિવિધ કાર્યક્રમો, પ્રવૃત્તિઓ, રમત-ગમત, વાર્ષિક ઉત્સવ, પ્રવાસ વિગેરે પણ જીવનમાં મહત્વનો ભાગ ભજવે છે. શાળામાં ભણેલા વિષયોનું જ્ઞાન, વાસ્તવિક જીવનમાં વિવિધ વિષયો પૈકી અમુકમાં વિષયમાં બાળકની અલગ જ રૂચિ હોય છે, તેવા વિષયોનું દૈનિક જીવનમાં કેરીયર બનાવવામાં આવે તો બાળક નો વિકાસ જ અતુલ્ય થઈ જાય છે. બાળપણ નું શાળા નું શિક્ષણ વ્યક્તિ નું સાચું ઘડતર કરે છે, જે મને સેંટ ઝેવિયર્સ શાળામાંથી મળેલ છે.

Thank you, word is not enough to express my gratitude, to words my school. આજે પણ મારી સવાર અને સાંજ મારી શાળા માંથી મારા શિક્ષક દ્વારા મળેલા શિક્ષણ થી શરૂ થાય છે અને પૂર્ણ થાય છે. હું જે બોલું છું, લખું છું, વિચારું છું અને જે વર્તન કરું છું તેમાં ઉંડે સુધી મારી શાળામાં ઘડેલા મારા વ્યક્તિત્વ નું ઘડતર દેખાય છે.

**An alumni is
someone who has
left a lasting impact
on their alma mater
and continues to
shape its legacy.**

Mehul Sheth

St Xaviers' the name creates positive impulses in the mind with so many memories, friends & honorable Gurus, yes Gurus not faculties, as Faculty; as per the meaning the people who teach in a university, college, or US high school, or in one of its departments. But those were the individuals who built us whatever we are today. Our real GPS, as said by Sadguru "Guru Positioning System", Satellite GPS just gives us a track or a way but Guru Positioning System shows us a right way meant for us & created for us, as well this GPS help us to become better & better day by day.

My journey started from class II in the batch of 83-84 & it was a dream come true moment to clear the entrance exam & qualifies for St Xaviers' first at Sector-20 & then Sec-8. The inclusiveness we get there from day one is even sustained at the farewell year in 93-94, departing from Class XII. I was an average student in academics, but under law of attraction, I was building self to a journey of Good to Great.

Batch 1994

I was active enthusiast for all the co-curricular like Drama, Dance & recitation competitions (વકૃત્વસ્પર્ધા). JeewanKala (moral science was my favorite subject. And there is still a joke with my elder sibling, મેકુલને વાંચવા બેસવાનું કહીએ એટલે જીવનકલા ખોલીને બેસી જશે 😂 but I give very high credit to that subject which has constructed the character which I am today. I refer & apply those principles even today when I stand at the dual mind or difficult situation. The activities we used to follow guided by teachers were the best blend, which I see today with my Kids, it's majorly academic oriented (no complain though as the world has move to much bigger competitive planet). PT (Physical Ed), Drawing, Craft, Drill, Library & in particular sometime getting a task of cleaning class or school in PT period were some of the best memories.

I for sure do not want to narrate any competitive scenario between those were the days & don't know what is happening today & make myself a victim of generation gap.

But those 10 years definitely created a life which is a burden free (mental or physical) , off course there were rough patches, there were failures & rejections but the foundation created was so strong that 'this shall pass' was like a value flaws at every breath. After Xaviers' I had a turbulent time of 3 years' of Science College at 3 different cities, 3 different colleges & cultures but was able to sync through. The start of professional career immediately after college was the accidental start but that school taught attitude of keep an eye of learning newer things always helped to excel at every move.

When I give a flashback look to my professional journey, a feel of blessed baby get engross to self. I have step forwarded to a very fast track growth from a Medical Representative to a Director of own organization with a large team & evenly large happy client base. The consistent lighthouse was the fundamentals created at those early days. There are many cheerful memories I would love to share to my fellow alumni as well to fellow existing Xavierites. I had a privilege to get awarded as Super Sales Person of the year at one of my career milestone in Johnson & Johnson. I was rewarded with MD's circle of Excellence consecutively for 4 years, getting that badge through celebrities like Kapil Dev, Rahul Bose, Saina Nehwal & Chetan Bhagat. I got that privilege travelling to 12+ countries with the diverse tags as an awardee, trainee, trainer & technical buddy.

The visioning learnt at the beginning of life has made that feel of always see brighter side give the best for whatever we do. For example I was serving pharma industry with the motto of removing agony of suffering of patients, then was a part of innovative device industry for ease of surgical complication & betterment

of patient compliance. Today at my business helping people to get their dream job with desired designation & compensation using their skills & my network.

One of the best memorable time after leaving St Xaviers' was the ReUnion happened in 2014, those were the most mesmerizing moments, meeting old friends at the school premises. Thank you Rev Father & the school management to allow us opening the school on Sunday & cherishing those memories.

I would like to some up with some thoughts & principles, I learned during the school time, which is universal one but helped me tremendously to grow in my life with ever happy & gratitude moments.

Keep the child inside alive always while chasing dreams but also follow the passion & hobbies equally

× I firmly believe in 4 important principle universe has created for us

o Law of attraction; अगर किसी चीज को दिल से चाहो तो पूरी कायनात उसे तुमसे मिलाने की कोशिश में लग जाती है

o Law of abundance; the unlimited sources of the universe, everything we could ever need or want is already waiting and available to us

o Law of Gratitude ; What you think about and what you thank about is what you will bring about

o Law of Perseverance; Your ability to persist in the face of setbacks and disappointments is your measure of your belief in yourself and your ability to succeed.

Thank You.

Mehul C Sheth

Xaviers' alumni – Batch 1992-1994

Director – UpMan Innovative Resourcing Pvt Ltd
Ahmedabad.

Purvang Gandhi

Batch 1994

My journey at St. Xavier extended from nursery till 12th standard, and it had been a royal class journey of my life. I am extremely happy and proud to be a Xavierite. St. Xavier's Gandhinagar is the inception point of my professional journey and is a career asset I have earned in my career.

Tons of memories flash in my brain when I reminisce my school days and I would like to take a moment to highlight one of the memorable incidents to express my deep gratitude towards my school.

One of them off the top of my head is, when I got the opportunity to become St. Xavier School's principal during teacher's day event & a long time after that, my daughter had also gotten the opportunity to become the principal during teacher's day event, as well. I have had a wonderful interaction with highly respected Fr. Pinto, who had shared his workplace with me on that day, which remains very special to me.

St. Xavier's school has one of the biggest campuses in Gujarat & I am its proud alumnus.

I would like to conclude myself by sharing that I am holding my own start up unit in the field of **VIRTUAL ASSISTANTS PROVISIONING & AUGMENTED REALITY**- <https://www.linkedin.com/in/purvang-gandhi-founder-c-e-o-2528773/>, which is located in Gandhinagar & would be delighted to serve myself in the betterment of my school students, if I can be useful in their career prospects.

My gentle suggestion to our beloved school management to initiate Industrial Visit program couple of times every year where every class student can avail the opportunity to visit various industries of their relevance to understand practical world and I believe that it would surely have an immense impact on building their professional career by helping them select exact field of studies after schooling.

Dr. Niraj Vasavda

Batch 1996

Today, I am deeply proud and humbled for having an opportunity to write this tribute to my school St. Xavier's Gandhinagar. The school not only taught me how to read & write but also opened the gate for my career as a doctor & a surgeon. The school provided me with an enriching and holistic learning experience that has helped shape me into the person I am today. A Xavierite has an aura or a demeanor that makes all of us outliers amongst the crowd.

I am Dr. Niraj B. Vasavada. I am a Spine surgeon. Currently, I am heading the Department of Spine Surgery at Shalby Hospitals, Ahmedabad. After leaving St. Xavier's school, I completed my MBBS from Shree M P Shah medical college, Jamnagar. I completed my post-graduation in Orthopaedic surgeries from the same college with Gold Medal in the subject.

When I completed my orthopedics, I realized that the most challenging sub-specialty in orthopedics was spine surgery. One of the most complex & feared surgery. We, as students, were always taught by our teachers at Xavier's to take the challenges head-on. Keeping the tradition, I decided to pursue a super specialization in mastering the art & science of spine surgery. I have vigorously trained abroad in South Korea, Hong Kong, Germany, Italy & finally in the USA, in various aspects of spine surgery. Over about 20 years as a spine surgeon, I have been able to achieve a success rate in spine surgeries that match the international standard. I am humbled by the fact to

have been considered one of the pioneers in the cutting-edge field of minimally invasive spine surgery. I am actively involved in various teaching programs across the country.

When I look back & think, the school gave me so much, the gratitude makes me bow to the school & the teachers. Apart from world-class teaching, the school gave me the confidence to face the world. The school gave me my life partner, my wife, Foram Vasavda, who is a leading software engineer and also an alumnus of St. Xavier's school. I still remember, in those days we only use to contemplate either medicine or engineering as careers. Choices were simple, if one gets top marks – medicine, and if a little fewer marks – engineering (of course, there were branches like Computer engineering & Chemical engineering those beat medical hands down). My wife & I from the same class of 1996 12th passed out.

I still feel proud to think that we belonged to a class of about 60 out of which 42 students got admissions in medical & 12 in top engineering branches.

I never have been into sports. But the school provided a conducive environment for the holistic growth of a student. I feel nostalgic to remember morning prayers, morning assemblies, cultural events & above all my school friends.

I wish all the very best to all the students at the school. I thank all my teachers who made me, the teachers after them who made thousands of students into real men & women, and last but not least all the principals (ours were father Hector) of St. Xavier's who were, are, and will be the torch bearer in shaping young minds to be the leaders for the future of the humanity.

The alumni community is a powerful network, providing opportunities for professional and personal growth.

Dr. Amar Shah

Xavierite: Branded for Life
St. Xavier's school Gandhinagar

Hi everyone! I am Amar Shah, and I graduated from St. Xavier's in 1998. (25 years back!!!-those days when the internet and mobiles were not there) I am one of the fortunate ones who got to study from Nursery to 12th in St. Xavier's. After 12th, I completed my MBBS from Vadodara Medical College and post-graduation in Public Health from SCTIMST, Thiruvananthapuram. I worked at prestigious institutions such as IIM-A, Apollo Hospitals, Ahmedabad, German Leprosy and TB Relief Association, and WHO/India. Currently, I am working as Sr. TB Advisor at United States Agency of International Development USAID/India, Delhi to End TB in India and, advance the U.S.A - India partnership to achieve shared global development priorities.

When I see my life trajectory, I can connect the dots and correlate what fundamentally helped shape my balanced life. I could accomplish an advanced public health carrier because of the strong learning foundation that I got at St. Xavier's. For example, I learned one of the critical life skills 'empathy' in our 'moral science' class taught by non-other than honorable Late. Fr Iggy Pinto (SJ) and Late. Sr. Teresa Unzu. This life skill is motivating and beneficial when working on diseases such as leprosy and Tuberculosis today.

In addition to studies, I was encouraged to participate in all extracurricular activities, nature picnics (traveling), sports days, cultural fests, and quality time to hang out with friends (eating a burger at our famous canteen). I sincerely thank my teachers, staff and, school administration for supporting and nurturing my life.

As an alumnus of the school, my humble advice is to follow your heart, fill your niche, and follow the school's motto- Ateneris Impende Laborem. With this, you become the truly Xavierite, and the brand you earn will stay with you for your entire life! All the very best.

Dr. Amar Shah
USAID/India,
U.S. Embassy, New Delhi

Bhaumik Bhatt

I am very sure that each student of St.Xavier's School takes pride in being called a "Xavierite" and I am no different. I feel honored while writing this piece for "VOX".

Myself Bhaumik Bhatt, a Xavierite and an Interior Architect by profession, have settled in Gandhinagar. Like a seasoned potter would mould the clay into different sizes' & shapes' pots by different processes of pinching, piercing, scrapping & firing, Xavier's also trains the children into considerate and responsible human beings. Teachers loved & cared the students most but never pampered or spoon fed, which helped immensely in their growth.

My journey with St. Xavier's School started way back in 1985, when I took admission in Nursery. I spent the next 14 precious years of my life as a student of this school, which I cherish till date. I am still in love with the exposed brick & concrete built form of my school. I can't put a finger on a day or an event because it is the whole journey which is very important in shaping my future. Still I would like to mention a few who played a pivotal role in my student life. I remember, Fr.Iggy Pinto SJ., was the principal at that time, had a strict & towering personality(physically as well). Sr. Theresa Unzu with her infectious smile made me comfortable at the school. In spite of being a gujarati medium student, my inclination for English language is thanks to Mrs. Mukti Vaishnav teacher (primary).

Got a lot of love and a bit of punishment as well from Mrs.Malini Desai teacher (primary) which made me a better person. Back then, I enjoyed taking part in sports like football & cricket. We were also encouraged by our teachers to take part in various cultural activities during our academic years. In hindsight, all the encouragement given by the school for these extracurricular activities played a vital role in creating a strong foundation to see & explore the world with an open mind. I am very much aligned with the "school of thought" that St.Xaviers' School practices and hence took admission for my son as well in the same school.

An under par score of 67% in 12th science took away the popular choice of taking an admission in reputed engineering college.

But the mantra “It’s not over until it’s over” kept me going. I cleared the all India Entrance test for architecture-design and got selected in the Faculty of Design, CEPT University, Ahmedabad. After graduating from CEPT University, I worked with a design firm for five years for gaining professional experience. In 2011, I established a design firm named “studio B designs”. Studio B designs is primarily an interior design consultancy firm which operates in the field of architecture and graphic design as well. Based in Gandhinagar, we have carried out varied nature of projects such as residential, retail & workspaces all over Gujarat. At studio B designs we try to create unique spatial experience for each design project.

The approach is to develop a core idea, based on the context of a particular project, which governs the overall design. We seek to strike a balance between visual aesthetics and functional aspects in our design outcome.

Thank you for providing me with an opportunity to write for “VOX”. Wishing all the luck and success to all the students. Lastly, I would love to give back to the fullest of my capacities to my Alma mater which has given me so much. With Gratitude.

Bhaumik Bhatt +91-9909917366

Founder / Principal Designer

studio B designs www.studiob-design.in

219, Shalin Galleria ,G-1 Circle, Near RTO

Gandhinagar.

Sagar Patel

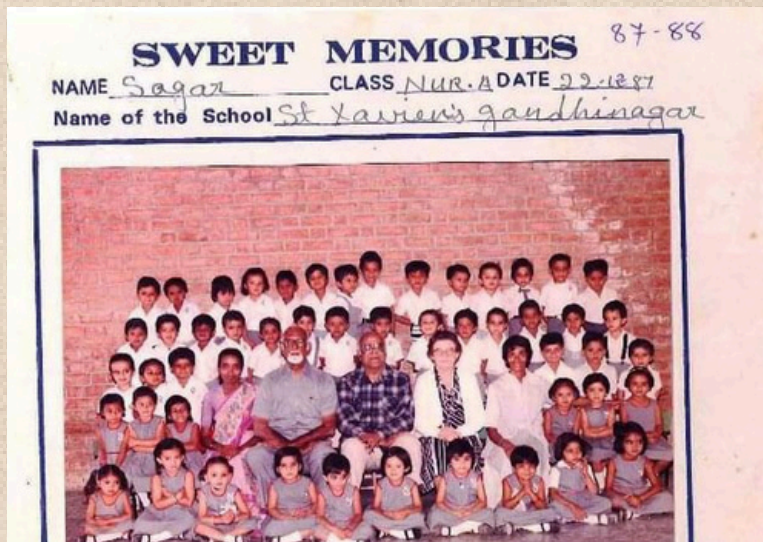
Hi Xavierites,

Hope you are doing well.

A) As an Ex-Xavierite, I am very grateful for spending 14 years of my life in one of the most prestigious schools in Gujarat... Studying in Xavier's was a great experience as it molded my life and I could fit into multicultural groups anywhere I went in the world... Focusing on extracurricular activities is the most important aspect of studying at Xavier's... It will give you a completely different identity and you can be carved out differently in a group of people.....

C) The most important advice I can give young xavierite is to follow your dreams... Have a goal in life and work backwards to achieve that goal....

B) Professional journey - After completion of schooling in Xavier's, I did B.E (Mechanical) from Ganpat Vidyanagar and then I went to US for further studies... I completed my Masters from University of Michigan and have been working in various Industries as a Mechanical Engineer for last 14 years.....

If you will have no goal, there is nothing to dream for..... Be persistent, follow your dreams and have patience.... Things will happen when the right time comes and you expect the least..... Everyone has a different journey and inspire from others journey.....

Shreejit Kar

Batch 2001

I am Shreejit, 2001 pass out from Saint Xavier's Gandhinagar. School life undoubtedly is the best phase of your life. Most of us don't realise this when we are in school, but yes, once you pass out of school you will for sure acknowledge this fact. A good school plays a vital role in building our personality and character. It provides us a robust platform to become future ready to lead the competitive world. In school we explore our inner potential and discover our identity. It helps us to build our self-confidence and drive our life towards a logical direction. Friends that we make in school remain for our lifetime as the as they get associated with us without any prejudices and vested interests. I am blessed and lucky enough to be part of the Xavier's family.

Today I am the National Head and lead the Industrial distribution business for Gulf Oil Lubricants India Ltd. Gulf Oil Lubricants India Ltd is a part of Hinduja group which is a global conglomerate. In my career I have worked for Larsen and Toubro, Shell which is one of the Top 10 global companies and Vopak which is again a leading company in its domain. My success is attributed to my parents, teachers and my school friends who have always helped me to become a disciplined and a strong individual.

As a student, it is important for you enjoy your childhood and make friends. Live life to the fullest. It is also important that you don't lose your focus on academics. Try to learn the concept rather than memorising, this will make your learning journey joyful and interesting. Reading is a very good hobby which can be best developed at your age. Read books of your interest, it may be history, science or anything else that fascinates you. This is also the age where you tend to be misguided and move in wrong track. Listen to your parents and teachers, they are like a Compass, which will never let you lose your direction. Always put yourself first and do what's best for you. This is your most important phase of life, you have to grow to be a matured and a responsible citizen who will contribute to benefit the society. Stay on top of your work, give your best in whatever you do. It's the phase that's going to either make you or break you. It can be very hard at times but in Xavier's you have all the resources to do well. Wish you all the best , you can connect with me for any guidance. Stay Happy, Stay Blessed.

**We all take different paths
in life, but no matter where
we go, we take a little of
each other everywhere.**

Arunsinh Zala

Batch 2006

Year 1999-2000 (Std IV-B) ઉનાળાના વેકેશનમાં Summer camp attend કર્યા પછી Xavier's ની U-14 Football Team માં Selection થયેલું. અને પ્રથમ વખત ટુર્નામેન્ટ રમવાના એક અલગ Excitement ને વધારે યાદગાર બનાવવા મેં પપ્પાને બોલાવ્યા હતા કે Final Match જોવા આવો. Recess નો સમય હતો એટલે આપણી School ને Football માં support કરવા માટે Ground માં ચારે બાજુ Xaviers...Xaviers (3 Claps) ચાલુ હતું. Match પણ Mount Carmel school ની સામે. નિર્ધારિત સમયના અંતે Score 0-0 હતો અને Winner માટે Penalty shootout થવાનું હતું. એમાં પણ છેલ્લી decider penalty જેના થકી થાય એ મારવા માટે બહારથી કોચ સાહેબે મારું નામ લીધું અને નામ સાંભળતા જ આમ પેલા તો nervousness, stomach jitters એવું બધું થયું પણ પપ્પાએ શીખવાડેલું; “બજરંગ બલી” નું નામ દઈને કરી નાખવાનું એટલે આપણે પણ એવું જ કર્યું. Goal score કર્યો અને એના પછી ચોમેરે ઉત્સાહનો માહોલ. જે છોકરાઓ મને ઓળખતા પણ ન હતા, એમને મને ઊંચકી લીધો. ફાધર ચાલ્સ, ફાધર હેક્ટર પણ ભેટી પડ્યા અને congratulation wish કર્યું. ફાધર ચાલ્સે તો એક પિતાની માફક મને ઊંચકીને હવામાં ઉછાળ્યો અને ખુશીના એ ક્ષણોને હંમેશા માટે મારા માનસપટ પર કોતરી દીધા. જે સંસ્થા કે શાળાના પ્રિન્સિપલ, વાઇસ પ્રિન્સિપાલ આટલા દયાળુ અને સહજ, આજકાલની ભાષા પ્રમાણે એકદમ down to earth હોય એ સંસ્થાએ કેટલા બધા વિદ્યાર્થીઓનું ભવિષ્ય નિર્માણ સુદૃઢ રીતે કર્યું છે એ તો અમે ખુદ જોયું છે અને એક Alumni તરીકે અનુભવ્યું પણ છે.

મારો પરિચય. Dr. Arunsinh B. Zala (Batch 2006-2008). I've completed my PhD from Bhabha Atomic Research (BARC & HBNI), Mumbai. I am currently working at the prestigious Institute for Plasma Research which is a part of Department of Atomic Energy (DAE), Government of India. My work primarily focuses on the development of coatings for nuclear fusion application for the ITER (International Thermonuclear Energy Reactor) project. The dedication & commitment of mine in the field of Nuclear Fusion have not gone unnoticed. Recently in 2022, HBNI (Homī Bhabha National Institute) of DAE has awarded the prestigious “J.B.Joshi Research Foundation Award” for my doctoral work. My achievements have aksi tiij ne across the globe,

ઉપરની ઘટના વાંચીને એવું લાગે કે આ વિદ્યાર્થી આગળ જઈને football માં સફળ થયો હશે અને કારકિર્દી બનાવી હશે. પરંતુ, આજે જ્યારે આ અવસર મળ્યો છે ત્યારે મારે તમને ઘણી બધી વાત, અનુભવ તમારી સાથે share કરવા છે.

where I undergone training at highly reputed national labs such as NASA, Sandia National Lab, Oak-ridge National Lab, Brook-heaven National Lab and so on at USA. Infact, I've just started to work in collaboration with MIT's plasma science and fusion centre (PSFC) which stands first in the entire world for the engineering and research. I will refrain myself from writing more as it may come across as exaggeration. For further details, you can easily find my articles on Google.

“હે સનાતન પરમેશ્વર” (વર્ગ પહેલાની પ્રાર્થના) અને “હે સર્વ શક્તિમાન પ્રભુ” (વર્ગ પછીની પ્રાર્થના) વચ્ચેના સમયગાળા દરમિયાનની બધી સ્મૃતિઓ મારા માનસપટ પર બરાબર રીતે ઉપસેલી છે, કંડારેલી છે. એક એવી શાળા જેને હંમેશા પરીક્ષા લક્ષી નહીં પરંતુ, જીવનલક્ષી પરીક્ષાઓમાં વિના સંકોચે નિર્ભય બનીને ઉત્તીર્ણ થતા શીખવાડ્યું છે. એક એવી શાળા જેને જીવનના ઘડતરમાં અમૂલ્ય ફાળો આપ્યો છે. એવી શૈક્ષણિક સંસ્થા જેને વિદ્યાર્થીઓના ઉજવળ ભવિષ્ય અને ઉચ્ચ કારકિર્દી માટે ઉદ્દેશ્યનું કામ નિઃસ્વાર્થ ભાવે કરેલું છે.

આજે જ્યારે મારી આસપાસ નજર દોડાવું ત્યારે સમજાય છે કે અમારી સફળતાનો પાયો ઝેવિયર્સને આભારી છે; જ્યાં ભણતરની સાથે સાથે Extracurricular activities જેવી કે Sports Day, Annual Day, Quizzes, Elocution competition, Science Day વગેરે પ્રવૃત્તિઓ એક વિદ્યાર્થીના potential અને Talent સાબિત કરવાની વિપુલ તક આપે છે જે એક વિદ્યાર્થીના સર્વાંગી વિકાસ માટે મહત્વપૂર્ણ ભાગ ભજવે છે.

જીવનના આ સફરમાં ઘણી બધી વાર આપણને ખુદ પર Doubt થાય. ખુદની Capabilities અંગે દ્વિધામાં હોઈએ ત્યારે એક અનુભવી શિક્ષક સાચી દિશા તરફ દોરી જાય છે. ઝેવિયર્સ જેવી સંસ્થામાં માત્ર શિક્ષક જ નહીં પરંતુ સમૂહબેન, શકરીબેન, જોસેફભાઈ જે peon તરીકે કાર્યરત હતા એમનું પણ significant contribution ખરું. Canteen માં આઈસન, Main gate પર સુરેશભાઈ (security guard) આ બધાએ હંમેશા સાચી સલાહ આપીને માર્ગ ચીંધ્યા છે. નર્સરી થી સફરની શરૂઆત કરીએ તો પલ્લવી ટીચર, માધુરી ટીચર, અને પ્રાયમરીમાં સરલા ટીચર, માર્થા ટીચર, જ્યોત્સના ટીચર અને સરોજ દવે ટીચર. તથા 4th Std મા વિના ટીચર, 5th મા નયના ટીચર, 6th મા તેજલ ટીચર, 7th મા નલીની ટીચર અને સરોજ ઝાલા ટીચર આ બધા જ ટીચરોનું હું આજીવન ઋણી રહીશ.

કદાચ મારા શબ્દો એમના અભૂતપૂર્વ યોગદાનને ન્યાય નહીં આપી શકે, પણ આ બધાને નતમસ્તક થઈને કોટી કોટી વંદન. પ્રાયમરી સ્કૂલમાંથી High school માં પ્રવેશ લીધા પછી એક અપરિપક્વ બાળક તરીકે આપનામાં સ્વચ્છંદીપણ આવે તે સ્વાભાવિક છે. પરંતુ, આ બધા વચ્ચે કિરણસર, સુનિલ સરના કડક વલણના અભિગમને કેમ ભુલાય. સાથે સાથે કિરણ ટીચર, અનિતા ટીચર, સ્મિતા ટીચર, નિર્મલ ટીચર, વત્સલા ટીચર મેન્યુલ સરની પ્રેમ ભરી હુંફ, એમના પેમાળ સ્વભાવ અને સચોટ માર્ગદર્શનના સથવારે આજે વિદ્યાર્થીઓ એક નાગરિક તરીકે વિવિધ પુષ્કભૂમી પર ઉત્કૃષ્ટ સેવાઓ બજાવી રહ્યા છે. લખવું ઘણું છે પરંતુ VoX ના અંકમાં હાલના વિદ્યાર્થીઓ અને વાચકો માટે વિશેષ ભાર દઈને મારા અનુભવનો નીચોડ રજૂ કરવો છે જે કદાચ ઉપયોગી નીવડે અથવા કારગર સાબિત થાય.

મિત્રો અને વડીલો જીવનના કોઈપણ ક્ષેત્રે તમારે આગળ વધતા રહેવું હોય તો સદંતર તમારી અંદરના વિદ્યાર્થીને જીવંત રાખવો પડશે. કોઈ વ્યક્તિ એના પદ થી નથી ઓળખાતું પરંતુ એના કર્મોથી ઓળખાય છે. એટલે જ હંમેશા સામેવાળા વ્યક્તિ પાસેથી શીખતા રહો એ પછી CEO હોય કે peon હોય.. કે નાનો કર્મચારી. નાની કીડી થી માંડીને હાથી સુધી બધા પાસેથી કંઈક ને કંઈક શીખવા મળે છે.

Irrespective of your post/position, the learning curve of your life should go on. જે દિવસે તમે એવું વિચાર્યું કે મને બધું જ આવડે છે; બધું જ ખબર છે તે દિવસથી આપની અધોગતિ નિશ્ચિત છે. Secondly; જીવનમાં આપનાથી ભૂલ થાય કોઈ પણ ઉંમરે નાની મોટી ભૂલ થવી એ સાહજીક છે, સ્વાભાવિક છે. પરંતુ એ ભૂલ માંથી શીખ લઈને હતાશ થયા વગર, આગળ વધવું જોઈએ તમારી આસપાસ તમારા વડીલો તમારા માતા પિતા સાથે વાતચીત કરો નવી જગ્યાએ જાઓ તો પણ conversation initiate કરીને નવું જાણવાની તથા શીખવાની આદત પાડો. Thirdly, life માં ક્યારે કોઈ નવી શરૂઆત કરવા માટે તમે late નથી. Its never too late to start something new. Whether it is a hobby or career or anything, there's always an opportunity to try something different and explore new possibilities. Its important to remember that life is journey, and there are always new experiences waiting to be had. So do not hesitate. Remember, "You don't have to be great to start, but you have to start to be great".

જે વિદ્યાર્થી Science માં આગળ વધવા માગે છે. અથવા તો Science or research ને લગતું કોઈપણ પ્રશ્નો તમે મુક્ત મને પર પૂછી શકો છો...I'll surely try to answer and help you out in best possible manner. At last, એટલું જ કહીશ કે...

क्यों डरें ज़िन्दगी में क्या होगा..
कुछ ना होगा तो तज़ुर्बा होगा !!
- जावेद अख़्तर.

"The bond between alumni is unbreakable, connecting us to our past and inspiring us to shape the future."

Karan Manik

Batch 2009

My Experience as Alumni of St. Xavier's School, Gandhinagar

I am CA. Karan Vinod Manik (Practicing Chartered Accountant In my own firm named as Karan V. Manik & Associates, Chartered Accountants based in Gandhinagar). I started my Xavierite's Journey from Nursery way back in 1997 till 10th Std in 2009. I feel lucky in writing this article as I spent best days of my life in St Xaviers School, Gandhinagar as the School provided me with the Best of Education along with Extra-curricular activities. The St Xavier's School has always believed in Shaping the Overall Development of Student in the Field of Academics, Arts, Culture & Sports.

At Sports Day of St Xavier's School in 1999

I am grateful to my Primary & Higher Secondary teachers Smita Mam, Anita Mam, Rita Mam, Leena Mam, Marshall Mam, Priti Mam, Annie Mam, Silviya Mam, Koshi Mam, Sunil Sir, Kiran Sir & the list goes on For their Support throughout my school journey. In fact I am also thankful to Father Hector Pinto & Sister Mary for always being there for the students in need. I have taken part in many functions of the school Like Annual Function, Sports Day, etc. with the support of my teachers. Also, the Friendships you make in Xavier's are lifelong like it is said Once a Xavierite always a Xavierite in the same way The Friendship in Xavier's stays lifelong because memories are to be cherished and celebrated forever. I am lucky to make Friends in Xavier's School who are still in touch.

I had to leave Xavier's from 11th Std and join another School as English Medium in commerce stream was not there. I felt very sad that time as I would miss the 11th& 12th std with my Xavier's School Friends as well as the Support of Teachers. I had a Dream to Become a Chartered Accountant. It took me years to convert my dream into reality. But as it is always said "Koshis Karne walo ki Kabhi Har nai Hoti" and as a Student I was always taught that there is no alternative to Hardwork. Persistence is the key to success & because of this I was able to crack one of the Toughest Exam of India - "CA Exams". I Still remember that Once We had Organized Canteen Day in our school where we had to sell the food items and do Fund raising. At that point the leadership seed had started to evolve in me and I am grateful because of the Opportunities Xavier's had given me during my school life. Now I have taken the Leadership and Currently I am the President of Leo Club of Gandhinagar (Youth Wing of Lions Club International - Leading International Service Organization). By being in Leo Club I have been able to serve the mankind which was always taught in our School. I am Super Thankful to my Parents CA Vinod Manik (Xavierite) & Late Priya Manik for getting me admitted to one of the Prestigious School of Gandhinagar & always supporting in my journey & blessing me.

Also Thankful to my wife Ratna Manik for her Continuous Support in my endeavours. Here I Would love to Wish all the Students Reading this Article Best wishers in there Future Endeavours & At last I would like to say I am& will always be a Proud Xavierite - CA Karan Vinod Manik (ACA, M.COM, B.COM)

My Family who has always supported me in every stage of my life.

At Convocation Ceremony of ICAI in Ahmedabad Held in January 2023 receiving Certificate of Practice & Certificate of Membership of CA from Vice President of ICAI – CA Aniket Talati

At Annual Function of St Xavier's School in 2006

On the Ocassion of Diwali Took Initiative of "Yeh Diwali Mithaswali" under my leadership in Leo Club of Gandhinagar & Distributed Sweets to the Needy People.

An alumni is a lifelong learner, always striving to improve and make a difference in the world.

Jignesh Muchhadia

“School is a building which has four walls with tomorrow inside”

In January 2018, I came to know that my only niece Swara got admission in St. Xavier's School, Gandhinagar. Having spent 12 years in the same school (From Nursery to Class 10), I was strong proponent for my niece's admission in St. Xavier's in the family discussion since so many school options are available these days. But as Swara completes her Grade III this year, I could see that how St. Xavier's has been able to maintain its standard in all aspects of Education, a true characteristic as a temple of learning.

I am Jignesh Muchhadia, working as an Assistant Director in Ministry of Skill Development and Entrepreneurship, I started my journey as a student in St. Xavier's in 1998 in Gujarati medium stream. And today as a Group A, Gazetted officer to Government of India, after working 1 year in Hyderabad as Nuclear Scientist and 3 years in Vijayawada as Assistant Director (Training), I carry values and morals given by my parents and St. Xavier's School.

Since ancient times, it is said "Sa Vidya Ya Vimuktaye," which means that with education we finally attain salvation. This small Sanskrit phrase essentially contains the thought and essence of Value Education that is relevant in all perspectives. This was the only school in Gandhinagar which provided subject "Moral Science" to provide Value-based Education, one which imparted certain essential moral, ethical, cultural, social, spiritual values, necessary for all-round development. At the age of 28, I realize that I am surrounded by successful people but without those essential values, at times they feel empty.

Batch 2010

Whether it was Physical Safety, Psychological Safety, Transportation Safety and so on, as one of the stakeholders in Education related Policy Making, it amazes me today how St. Xavier's was able to always make us feel safe and home all the time! Supervision by teachers, making us aware about safety, even few mandatory classes on Martial Arts in primary classes, timely Parents-Teachers conferences were the few of many measures taken by the school.

One thing I am highly grateful to St. Xavier's School is to inculcate the importance of Discipline in us. The behaviour to obey rules, behave well and control our actions is something what separates "A Xavierite" from others. Studying in Gujarati Stream till Class 12 made it difficult to encounter all English education of Engineering: disciplined efforts to learn without losing patience helped me to gain confidence.

All those functions and extra-curricular activities where we danced, performed, played quizzes and sang patriotic songs. Did few mistakes and were punished accordingly: learned principle of Natural Justice along the way. Played football, cricket, basketball and represented spirit of Xavierite! As I recall those memories, thanks to my school, I realize how not only I but all my Xavierite friends take initiatives and attempt to do social work, promote entrepreneurship, innovation and research; at the same time - stand against plagiarism, fabrication of fraudulent papers and fake peer reviews for monetary benefits. In a true sense, we carry St. Xavier's with us wherever we go.

Before I started preparing for "Indian Engineering Services Exam" by UPSC, it was believed that only IIT-ians, NIT-ians and few toppers from prestigious colleges were able to ace this exam. But the trait of Perseverance learned from school discipline, helped me to stick to my study routine, and cracked UPSC-IES in 2nd Attempt at age of 24.

Today, I can sit back and recall how amazing those 12 years in school were. All those morning school assembly sessions where everyone got a chance to pray in front of audience.

At last, I would like to say to VOX readers to not to give up your dreams. Till last School exam of Class X, I barely got 80+ in any of the subjects. I have never been in top 10 from Class I to Class X. But I had remembered "Time and Pressure, that's all it takes" and in Class X boards, I had 100 marks in Mathematics, 95 in Science and 94 in English. And I have never looked back since then. It is our failure to become our perceived ideal that ultimately defines us and makes us unique. It's not easy, but if you accept your misfortune and handle it right, your perceived failure can be a catalyst for profound re-invention.

Jignesh Muchhadia, ISDS

Assistant Director

Directorate General of Training

**Ministry of Skill Development and Entrepreneurship
Government of India**

Smit Vavadia

Batch 2010

As the saying goes, it's not about the destination; it's about the journey. Looking back at my foundational years, this journey has been about learning and growth. If I had to share one of the most important lessons, it would be the acknowledgement of failure and the agility to get back stronger. It is these and many more that make me grateful and emotional about St. Xavier's. Even after a decade of graduating, every time I pass by my school, I am fascinated by the fact that my personal and professional growth would not have been as great had I not spent 14 years of my life at this place.

After pursuing my MBA at Symbiosis Pune, and working with consulting giants like Genpact and PwC, I am currently working for a publicly-traded US company as their Global Risk and Compliance Manager. The multidisciplinary approach of teaching and learning during my schooling at Xavier's has significantly contributed to inculcating in me dedication, hard work, communication, and empathy, resulting in the confident professional that I am today. I am pretty sure this is the story of many alumni. Participating in the annual or sports day, elocution/poetry recitation, cultural programmes, or representing the school at the district and state level, I always felt like I was doing something for the school. As I progress, I dedicate my growth to all of these opportunities and realize how they have shaped me into the person I am today. Over the years I have experienced many things in life through my extensive travel and diverse profiles, I can tell with pride that St. Xavier's has been ahead of its time in every way. Academic learning is an essential part of a successful career, but the non-academic learning the school offers has helped me stand out from the crowd. When I represented the school outside of school, I still remember the voices of our distinguished teachers saying, "Act like a Xavierite".

After all these years, I understand the importance of that legacy. Whenever I introduce myself as a Xavierite, I feel the respect and admiration in people's eyes.

To all my fellow young Xavierities, this is the golden phase of your life. Make the most of it. St. Xavier's is a place where you can experience 360-degree personal development. Do not listen to stand-up comedians, influencers, and motivational speakers who say grades and marks do not matter. They always do. But do not limit yourself to just academics. It's important to take your studies seriously, but also have fun, enjoy the journey. Do not be afraid to take risks, but take calculated risks. Do not hesitate to have unconventional career aspirations. There are amazing career options that are not conventional career choices, such as engineers, doctors, CAs, or MBAs. What is needed is conviction and hard work. Dream, work, achieve, and repeat.

Primary Annual Awards(2022-23)

" When you learn to appreciate your small victories, the mountains ahead you becomes tiny.

Every mountain top is within your reach if you just keep climbing".

The above line means winning doesn't always being first, winning means you are doing better

than you have done before. Awards mean you have excelled in many things during the academic year. Life shows you many opportunities and when you win you make all around you very proud. The students of our reputed school St. Xavier's Primary school, Gandhinagar, have already proved themselves by winning so many prizes and certificates that they are worth to be true xaverites. The children got the prizes and certificates during the award ceremony which was held in our school recently. They excelled in various categories, which shows that they have a good caliber and they can go miles and miles to accomplish their wishes. The Award ceremony started with the welcoming of Fr. Patras(Manager, St. Xavier's Gandhinagar), Fr Arul Rayan(Principal), Fr Mahesh (Vice Principal) Sr. Avelin(Vice principal, Primary), the children were called one by one to take away the awards and certificates by the precious hands of Xavier's.

The children's cheer made the day more cheerful. We all felt the happiness on their faces while receiving the awards and certificates. The other children who were sitting there were also encouraged by the award winning children. We the teachers feel that they should always come out with the flying colours in their future life also. The Annual award ceremony ended with the inspiring speech of Fr Arul which inspired the children more and more. It was indeed a great day for all of us and we enjoyed a lot.

I would like to conclude with a quote,

" The future belongs to those who believe in the beauty of their dreams".

**Ms. Jane Bhatt
Primary Teacher**

High School Annual Awards(2022-23)

"For the greater glory of God"

" As you wake up today, remember you are created to succeed, designed to win, equipped to overcome, anointed to prosper and blessed to become a blessing!"

The Annual Award Ceremony was organised in our St.Xavier's High School on Monday, 6th March' 2023 by the school administration and the committee members. We at Xavier's believe in the motto 'Educating persons for and with others.' This program was held for the young talents who have made an immense contribution to our school and the society. The function started at 8:30 a.m. sharp. Our Resp. principal Rev. Fr . Arul , our vice principal Rev. Fr. Mahesh ,our school manager Rev. Fr. Patras and our supervisor Marshal teacher were invited on the stage to bless our students by giving away the awards . Parents of the students were also invited to grace the occasion. Around 109 students were awarded by giving away the certificates and medals who excelled in different fields such as Education, Sports and Extra curricular activities. Our respective and par excellence teachers Leena Michael teacher, Smita Engineer teacher and Leena Mehta teacher were also honoured by Mementos for guiding our students to get the highest marks in their respective subjects. After the prize distribution, on this special day, our principal Rev. Fr. Arul delivered a very motivational speech with the thoughtful words ' on time and change' . After the speech Leena Mehta teacher was invited to propose a vote of thanks. In order to make this event successful and meaningful tremendous efforts were made by the cultural committee and the academic committee members. A special thanks to all the teaching and non- teaching staff, supporting staff for making this program a grand success. I thank Rev. Fr. Arul and Marshal teacher for their excellent stewardship in organising this Annual Award Ceremony to a grand success.

" Awards are a way to encourage good behaviour and inculcate competitive spirit".

**Ms. Neeta Christian
High School Teacher**

Pre-Primary Annual Function

Primary Annual Awards

High School Annual Awards

Sanskrit Exam

SOF Exam

Drawing Exam

Our Artist

Kathit Parmar 10-A